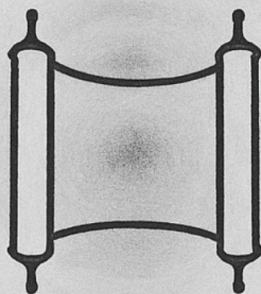

בס"ד

The Maharal Of Prauge

תפארת ישראל

Chapter 8

לע"נ

שְׁרָה מְרִים בֵּת אַבְרָהָם

Dedicated By:

משפחת ליטשקאווסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

Introduction

This discourse by the Maharal of Prague, a towering 16th-century Jewish thinker and mystic, addresses the true nature of Torah and mitzvos—not as naturalistic or utilitarian laws, but as expressions of divine, supra-natural wisdom. The Maharal (Rabbi Yehuda Loew ben Bezalel, 1520–1609, based in Prague, a student of Kabbalistic and rationalist traditions, and a mentor to many later thinkers) challenges any attempt to rationalize mitzvos based on physical benefit or health logic. Instead, he presents mitzvah observance as the ultimate means of binding the human soul to divine intellect. This discourse is a masterclass in the Maharal's unique synthesis of philosophy, mysticism, and deep psychological awareness.

קיום המצוות לא שייך לטבע אלא לשכל בלבד

The observance of the commandments is not related to nature, but rather only to reason.

It has been explained to you that the Torah is a refining and purifying agent for the soul of a person.

התבאר לך כי התורה היא צרור וזכור נפש האדם.

And in the Midrash (Bamidbar Rabbah 19:8): A certain gentile asked Rabbi Yochanan ben Zakkai: "These actions that you perform seem like sorcery. You bring a cow and burn it (Bamidbar 19:5), and crush it, and take its ashes, and someone among you who became impure from a corpse—you sprinkle two or three drops upon him, and you say to him: 'You are purified.'"

ובמדבר (במדבר רבה יט, ח): שאל גוי אחד את רבי יוחנן בן זכאי: אילין עובריא דאתון עבדין נראים כמין כשפים. אתם מביאים פרה ושורפים אותה (במדבר יט, ה), וכותשין אותה ונוטלין את אפרה, ואחד מכם מטמא למת, מזין עליו שנים ושלשה טפין, ואתם אומרים לו: טהרת.

He said to him: Has a ruach chazazit (feverish spirit) ever entered you? He said to him: No. Have you seen someone who was afflicted with ruach chazazit? He said: Yes. He asked: And what do you do for him? He said: We bring roots and smoke them beneath him, and sprinkle water upon him, and the spirit flees. He said: Let your ears hear what your mouth is saying.

אמר לו: נכנס בך רוח חזזית ממידה, אמר לו: לא. ראית אדם שנכנסה בו רוח חזזית, אמר לו: הן. אמר לו: ומה אתם עושים, אמר לו: מביאים עקרים ומעשנין תחתיו, ומרביצין עליו מים, והיא בורחת. אמר לו: ישמעו אנשיך מה שאתה מוציא מפיה.

So too, this spirit is a spirit of impurity, as it is written (Zechariah 13:2): "And also the prophets and the spirit of impurity I will remove from the land." We sprinkle upon him and it flees.

כך הרוח הזו רוח טמאה, דכתיב (זכריה יג, ב): "וגם את הנביאים ורוח הטמאה אעביר מן הארץ", מזין עליו והוא בורח.

After the gentile departed, his students said to him: To this one, you pushed off with a reed; what do you say to us? He said to them: By your lives, it is not the corpse that renders impure, and not the water that purifies, but rather the Holy One, blessed be He, said: I have enacted a decree; I have issued a statute. You are not permitted to transgress My decrees, as it is written

לאחר שיצא, אמרו לו תלמידיו: לזה דחית בקנה, לנו מה אתה אומר, אמר להם: חייכם, לא המת מטמא, ולא המים מטהרים, אלא אמר הקדוש ברוך הוא: עקרה חקקתי, גזרה גזרתי, אי אתה רשאי לעבר גזרתי, דכתיב (במדבר יט, ב): "זאת חקת התורה", עד כאן.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

(Bamidbar 19:2): “This is the statute of the Torah.” Until here (the Midrash).

Behold, Rabbi Yochanan ben Zakkai answered the gentile that the commandments of the Torah are beneficial in and of themselves, in the manner that he said—that the red heifer removes the spirit of impurity.

And just as some people have thought that the Torah prohibited forbidden foods because they generate harmful physical temperaments, and they have offered reasons for the prohibitions of blood and fat, saying all of them produce bad temperaments—

All of these explanations are baseless regarding the true reason for their prohibition.

And in the chapter "Amar Lahem HaMemunah" (Yoma 39a): “‘And you shall become impure through them’ (Vayikra 11:43), it was taught by Rabbi Yishmael: A sin dulls the heart of a person, as it says: ‘Do not become impure through them and be impure by them’—do not read it as ‘וְנִטְמָאתָם’ but as ‘וְנִטְמָאֲתָם’ (you shall be dulled) through them.”

Behold, they only said that a sin dulls the heart of a person. And he explained that this dullness comes from the sin—because the person transgressed a commandment that was fitting for him, since his soul is a divine soul, as we said.

Therefore, the sin dulls his heart—not because of the nature of the creeping creatures.

And even if it were true that all forbidden things generate a negative temperament, that is not the reason for the prohibition.

Rather, what the Torah forbade shows that these are things with a deviation—they depart from the category of other foods that are pure.

And because of the deviation within them, they draw after them a strange, altered nature—as we wrote above.

But this is not the reason behind what is forbidden or permitted—for if it were so, the Torah would be a book of medicine or a book of natural science.

הנה רבי יוחנן בן זכאי השיב לגוי, כי מצות התורה הם תועלת בעצמם, על דרך זה שאמר, כי פרה אדמה היא מעברת רוח הטמאה.

ויכמו שחשבו קצת בני אדם, כי התורה אסרה מאכלות האסורות מפני שהם מולידים מזג רע. וכן נתנו טעם בדם ובחלב, שכלם הם מולידים מזג רע.

וכל הדברים האלו אין בהם ממש לענין אסור שלהם

ובפרק אמר להם הממונה (יומא ל"ט, א): "ונטמאתם בהם" (ויקרא י"א, מ"ג), תנא רבי ישמעאל: עברה מטמאת לבו של אדם, שנאמר: "אל תטמאו בהם ונטמתם בהם", אל תקרא 'ונטמאתם', אלא 'ונטמאתם'.

הרי כי לא אמרו רק עברה מטמאת לבו של אדם. ואמר כי המטמא הזה מעד עברה, כי מפני שעבר המצוה, אשר ראוי לאדם מעד אשר נפשו נפש אלהית כמו שאמרנו.

ולכך העברה מטמאת לבו של אדם, אבל אין זה מצד הטבע של השרצים.

ואם האמת הוא שכל הדברים האסורים מולידים מזג רע, אין זה טעם האסור.

רק כי מה שאסרה התורה אותם, בזה נראה כי הם דברים יש בהם שנוי, ויוצאים מקלל שאר המאכלים שהם טהורים.

ובשביל השנוי שבהם ימשוך אחריהם טבע זר משנה גמ-פן, וכמו שכתבנו זה גמ-פן למעלה.

אבל אין זה טעם באסור והתר, שאם-פן היתה התורה ספר רפואות או ספר הטבע.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

And just as Rabbi Yochanan ben Zakkai answered the gentile that the commandment of the red heifer is like an act of nature or a kind of mystical charm, they said to him: "To him you pushed off with a reed."

That is, to say to him that the mitzvos of the Torah are of that sort. But we, who know that the commandments of the Torah are not of that sort—what do you say to us?

And he answered: "By your lives, it is not the corpse that defiles, and it is not the water that purifies." That is, there is no natural cause for the corpse to defile or for the water to purify.

For there is nothing natural in this commandment; rather, "I have issued a decree—you are not permitted to transgress it."

And the explanation is: Everything stems from the order that Hashem, blessed be He, gave us. It is a rational commandment, and so it follows logically.

Therefore, the corpse defiles a person, and the water purifies him—and all of it is necessitated by wisdom, which is the Torah that Hashem, blessed be He, gave to man.

But to say that this thing is natural—that it is not. Rather, this is the order of Hashem, blessed be He, for man in His wisdom, and because it is a decree appropriate to man, the corpse defiles and the water purifies.

And therefore, one should not question this, for "deep, deep—who can find it?" (Koheles 7:24).

For the Torah is not natural. For if the Torah were natural, then it would be difficult to understand the concept of impurity and purity. But this is not a natural thing at all—it is a rational order.

And even if one does not know or understand the nature of this decree, behold the Torah was only given to refine the creations (Bereishis Rabbah 44:1), and this refinement applies to a person whether he knows the reason for the mitzvah or not.

וכאשר השיב רבי יוחנן בן זכאי לגוי כי מצות פרה אדמה על דרך זה, והיא כמו פעולות הטבע או סגולה מן הסגולות, אמרו לו: לזה דחיתו בקנה

לומר לו כי מצות התורה על דרך זה. אבל אנו, שאנו יודעים כי אין מצות התורה על דרך זה, אם-כן מה אתה אומר לנו

והשיב: חייכם שאין המת מטמא ואין המים מטהרים. פרוש, כי אין בטבע שיהיה המת מטמא או שיהיו המים מטהרים

שאין כאן דבר טבעי במצוה זו, רק גזירה גזרתי, אי אתה רשאי לעבר עליה

והפירוש הוא, כי הכל מצד הסדר שנתן השם יתברך לנו, מצוה שכלית, מתחייב כך

ובשביל כך המת מטמא אל האדם, והמים מטהרים אותו, והכל מחייב התקמה – היא התורה – שנתן השם יתברך לאדם

אבל שיהא דבר זה טבעי – דבר זה אינו. רק כי כך הסדר של השם יתברך לאדם ברחמנותו, ומצד החק שהוא שייך לאדם – המת מטמא והמים מטהרים

ומפני כך אין להרהר אחריו, כי "עמק עמק – מי (ימצאנו) (קהלת ז, כ"ד)

כי אין התורה טבעית. שאלו הייתה התורה טבעית, הייה זה קשה – מה ענין הטמא והטהרה? אבל אין זה דבר טבעי כלל, רק הוא סדר שכלי

ואם כי אינו יודע ואינו מבין ענין החק הזה, הלא התורה לא נתנה רק לצרף הבריות (בראשית רבה (מ"ד, א

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

Only when a person's actions follow the rational order that is proper for him, then his actions are as they should be according to reason—and this is the refinement and purification of his soul from its source, as was explained.

והצורך הזה הוא לאדם בין יודע טעם של מצוה או לא ידע, רק באשר מעשיו הם נמשכים אחר הסדר השכלי מה שראוי לו, ובזה מעשיו כמו שראוי לפי השכלי, והוא צורך וזכור נפשו מן המבוע, כמו שהתבאר.

For the Torah is the rational order that is fitting for a person as a human being. And through the commandments, he cleaves to the rational; and through this, he cleaves to Him, blessed be He. And this is what is written (Bamidbar 19:2): “This is the statute of the Torah...”

כי התורה היא סדר השכלי אשר ראוי לאדם במה שהוא אדם. ועל-ידי המצוות דבק בשכלי, ועל-ידי-זה דבק בו יתברך. וזהו דכתיב (במדבר י"ט, ב): "זאת חקת התורה" וגו'.

And we have already said that even if we do not know the reason and cause for each and every detail found in a person—why it is the way it is—nonetheless, we know that nothing exists in vain.

ויברך אחרנו, שאף אם אין ידוע לנו טעם וסבה על כל דבר ודבר שנמצא באדם למה הוא כן, מכל מקום ידוע לנו שאין דבר אבוד לבטלה.

And so did Hashem, blessed be He, arrange in His wisdom all created beings—upper and lower.

וכך סדר השם יתברך בחכמתו כל הנבראים עליונים ותחתונים.

And the same applies to the commandments: why are they the way they are? Certainly, we know that this is the order that Hashem, blessed be He, established in the Torah, and so it necessarily follows.

וכן ענין המצוות למה הם כן; בודאי ידענו שכן נותן הסדר שסדר השם יתברך התורה, וכך מתחייב ממנו.

Therefore, one should not question the reason behind the commandments—why they are this way—for so did Hashem decree the order according to His wisdom, and nothing is in vain. So did Hashem, blessed be He, engrave.

ולכן אין לשאל על טעם המצוות למה הם כן, כי כך גזר השם יתברך הסדר לפי חכמתו, ואין דבר אבוד לבטלה, וכך חקק השם יתברך.

And the person who performs and keeps this order that Hashem, blessed be He, arranged—this is a refinement and purification of his soul.

והאדם העושה והשומר הסדר הזה אשר סדר השם יתברך, דבר זה צורך וזכור נפש האדם.

For through the performance of the commandments—which are the rational order—he cleaves to the rational, and through this, he cleaves to Hashem, blessed be He.

כי על-ידי עשיית המצוות, שהם הסדר השכלי, הוא דבק בשכלי, ועל-ידי זה דבק בו יתברך.

And one who transgresses the commandments departs from the rational order that Hashem, blessed be He, ordained. And whatever departs from order brings complete destruction of the soul.

והעובר על המצוות, הוא יוצא מן הסדר השכלי שפסד השם יתברך, וכל אשר יוצא מן הסדר, מביא לו זה אבוד הנפש לגמרי.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

Therefore, whoever assigns to the commandments a reason based in nature—for example, saying that the Torah forbade pork (Vayikra 11:7–8) because it produces a harmful bodily temperament—and even if this is truly the case...

...and likewise they gave a reason for the prohibition of forbidden fat—that it produces harmful temperament—and so with blood.

And all the more so with insects and impure birds—for all of them they gave naturalistic reasons. As if the Torah were a book of medicinal remedies or a book of nature—Heaven forbid to say so.

For if the matter were as they say, behold they said in Chullin 17a: “‘And houses filled with all good things’ (Devarim 6:11)—Rabbi Yirmiyah said in the name of Rav: It refers to houses of pigs which were permitted to them.”

And if the reason for the prohibition was due to harmful temperament—where did the concern go?

And similarly with forbidden fat—if its nature is harmful, then why is the fat of a ben pakuah (fetus born alive) permitted, as brought in Chullin 74a?

And likewise, if slaughter was forbidden so that we should not be cruel, then why did the Torah permit ben pakuah without slaughter?

Therefore, it is not fitting to speak in this manner. And even though it is true that all of these indeed have a harmful temperament—that will certainly result from their inner negative character—this is not the essential reason for the mitzvah.

Rather, they are simply not fitting for man, according to the order Hashem established, and therefore He distanced them. And sometimes, the Torah did not distance such things.

And this is what Hashem promised: “And you shall consume all the nations,” for in this case, distancing was not appropriate—since now it was fitting to fulfill (Devarim 6:11): “And houses filled with all good things.”

ולפיכך כל מי שנותן במצוות טעם על-פי הטבע, לומר כי לכה אסרה תורה חזיר (ויקרא י"א, ז-ח), מפני שהוא מוליד בגוף מזג רע, וכן הוא בודאי...האמת

וכן נתנו טעם באסור חלב, שהוא מוליד מזג רע, וכן בדם.

ומכל שכן בשקצים ובעופות הטמאות, בכלם נתנו טעם על-פי הטבע. וכאלו היתה התורה ספר ממפרי הרפואות או ספר הטבע, חס ושלום לומר כך.

ואם היה הדבר כמו שאמרו הם, הרי אמרו בפרק קמא דחלין (י"ז, א): "ובתים מלאים כל טוב" (דברים ו, י"א), אמר רבי ירמיה אמר רב: כתיב 'דחזירי היתיר להם'.

ואם שרש האסור בשביל מזג רע, האסור להיכן הלך.

וכן חלב, אם מזגו רע, אם-כן בן פקוע למה חלבו מותר, בדאיתא בפרק בהמה המוקשה (חלין ע"ד, א), מה טעם בזה.

וכן אם אסר השחיטה שלא נתאכזר, למה הותרה (התורה בן פקוע בלא שחיטה שם).

לכה אין ראוי לומר כך. ואף אמנם כי האמת הוא כי כל אלו יש בהם מזג רע, דבר זה ימשך בודאי במה שיש בהם שנוי רע גם-כן. אבל אין זה עקר טעם המצוה.

רק שאינם ראויים אל האדם כפי הסדר אשר סדר השם יתברך, לכה הרחיקה אותם. ולפעמים לא הרחיקה התורה.

וזה אשר הבטיח השם יתברך: "ואכלת את כל העמים", לא היה ראוי הרחקה, מצד שעתה ראוי שיהיה מקום (דברים ו, י"א): "ובתים מלאים כל טוב", ולפיכך לא הרחיקה התורה דברים אלו.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

Just as the Torah forbade something when it was appropriate according to the rational order, so too did the Torah permit it when it was fitting to permit.

Everything depends on the intellect, through which the conduct of man should be directed.

And this is what our Sages, of blessed memory, said (Torat Kohanim on Vayikra 20:26): "A person should not say: 'I cannot stand eating pig meat,' or 'I dislike such-and-such thing,' but rather, 'I indeed desire it, but what can I do—my Father in Heaven decreed it upon me.'"

This teaches that one must not say the Torah is based on natural law. For if it were natural, then there would be no divine reward for something that comes by nature.

Therefore, he should say: "I desire it" because of nature, but Hashem, blessed be He, has decreed upon me in His wisdom what is not fitting for man and unique to his soul.

And if a person asks: Why did the rational order determine that man should perform these commandments?

Certainly, regarding mitzvos whose reason is known, like charity (Devarim 15:8), prayer, honoring parents (Shemos 20:12), and distancing from theft and robbery (Vayikra 19:11–13), one may say that it is fitting for man to be distinguished by these acts, for they are appropriate to human dignity.

But as for the mitzvos whose reasons are not known or revealed—they are nevertheless known to Moshe and to other sages according to their level and spiritual standing.

For all of them, according to the rational order, are fitting for man—and that is why they purify and refine his soul until it becomes pure and clear.

And this clarifies what was said (by Rabbi Yochanan), that it is not the corpse that defiles nor the cow that purifies the impure—Meaning, it is not a natural property of the dead that it defiles, nor a natural property of the waters of sprinkling that they purify.

ובכמו שהתורה אסרה באשר היה ראוי לאמור לפי הסדר השכלי, כך התורה התירה אותו באשר הוא להתיר.

והכל לפי השכל אשר ראוי שיהיה בו הנהגת האדם.

וזה אמרם זכרונם לברכה (תורת-כהנים על ויקרא כ, כו): "לא יאמר האדם אי אפשי בבשר חזיר, אי אפשי בדבר פלוגי, אלא אפשי, ומה אעשה שאבי" "שבשמים גזר עלי."

הורו בזה שאין לומר כי התורה היא טבעית. שאם היתה טבעית, לא היה בה קבול שכן אלהי על דבר. ושהוא טבעי.

ולכך יאמר: אפשי מצד הטבע, רק השם יתברך גזר עלי בחכמתו מה שאין ראוי אל האדם ומיוחד בו נפשו.

ואם יאמר האדם, למה נותן הסדר השכלי שיעשה? האדם אלו המצות?

בנדאי מצות שבידע טעמן, כמו מצות צדקה (דברים ט"ו, ח), ותפלה, ומצות כבוד אב ואם (שמות כ, י"ב), והרחקת גנבה וגזלה (ויקרא י"ט, י"א–י"ג), דבר זה יש לומר כי ראוי שיהיה האדם מיוחד במעשים אלו, כי הם ראויים לאדם.

אבל המצות שאין טעמן ידוע ונגלה, הלא הם ידועים למשה ולשאר חכמים לפי מעלתם ומדרגתם.

עד שכל בהם לפי סדר השכלי ראויים לאדם, ולכך הם מופים ומצרפים את נפשו עד שהיא צרופה וזכה.

והתבאר לו ברור הדברים מה שאמר (רבי יוחנן) כי לא המת מטמא, והפרה מטמא.

כלומר שאין זה דבר טבעי למת שהוא מטמא, ודבר טבעי למי הנדה שהוא מטמא.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

Rather, Hashem, blessed be He, engraved and arranged man's actions according to what the divine intellect obligated—such that this is the method through which he becomes purified. But it is not natural; it is entirely divine intellect.

רק השם יתברך חקק וסדר לאדם מעשיו כפי מה שחייב השכל, שפך יקח לטהרתו, אבל אינו דבר טבעי, רק הכל שכל אלהי.

And for man, this is a statute and decree—especially when he cannot grasp the reason for the mitzvah, which is a divine intellect.

ואל האדם הוא חק וגזרה כפאשר אינו עומד על טעם המצוה, שהיא שכל אלהי.

And so it is with all commandments: they are divine intellect—not human intellect.

וכך הם כל המצוות, שהם שכל אלהי, ולא שכל אדם.

Therefore, a person who possesses a divine soul, even though it is bound in material form—through performance of divine, rational mitzvos, when he cleaves to them and fulfills them—he thereby cleaves to Hashem, blessed be He, and brings his soul out of the realm of nature.

ולפיכך האדם אשר יש לו נפש אלהית, והיא עומדת בחומר, על ידי מצוות השכליות האלהיות – כפאשר הוא דבק בהם ועושה אותם – הוא דבק בו יתברך, ומוציאים את נפשו מן הטבע.

And even though he does not know the reason for the mitzvah, still, when he performs it and cleaves to the mitzvah—which is divine intellect—he is cleaving to Hashem, blessed be He. Understand these matters well. This is enough.

ואף שלא ידע טעם המצוה, הלא כפאשר הוא עושה המצוה, ודבק במצוה שהוא השכל אלהי, נדבק בו יתברך. והבן בדברים האלו, ודי בזה.

[NOTE Summary

The Maharal opens by affirming that mitzvos do not stem from nature but from divine intellect. Torah is not a system to align man with biological health or practical function—it is a divine order that purifies and elevates the soul. He illustrates this through the example of the Red Heifer (Parah Adumah), whose purification process defies all natural explanation, as even Rabbi Yochanan taught that the corpse does not naturally impart impurity, and the ashes do not inherently purify. Rather, these are divine decrees without natural basis.

The Midrash cited clarifies: one must not say, “I naturally dislike pork,” but rather “I desire it, yet Hashem forbade it.” This shows that Torah is not based on taste, temperament, or scientific benefit, but on divine decree. If Torah were naturalistic, it would carry no divine reward. Even when certain prohibitions happen to align with natural dangers (like harmful foods), that is not their true reason. Were Torah merely medicinal, inconsistencies such as the permission to consume meat from a ben pakuah (a fetus found alive after slaughter) would undermine the system. These examples prove the Torah is not governed by biology or ethics alone.

While some mitzvos like tzedakah or honoring parents may appear rational, their inner reason still flows from divine intellect. Mitzvos with unknown reasons are known to Moshe and great sages, not because they are arbitrary, but because they lie beyond normal cognition. All mitzvos conform to the “order of divine reason,” which, when followed, purifies and clarifies the soul. Deviating from this order brings spiritual disintegration.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 8

Therefore, even when one cannot grasp the rationale, performing mitzvos binds him to Hashem, for he cleaves to divine intellect through divine action.

Practical Takeaway

Avoid reducing mitzvos to explanations based on physical health, psychology, or social benefit. Even when those factors are present, they are not the source of the mitzvah's obligation. Approach mitzvos as pathways of divine connection. Even without understanding the reason, trust that each command refines your soul and binds you to Hashem's infinite wisdom.

Chassidic Story

[NOTE]

The Maharal of Prague was once approached by a physician in the emperor's court who scoffed at dietary laws in the Torah, claiming they were just ancient hygienic customs. The Maharal invited him to his home and served a meal of the finest kosher meat. After eating, the doctor praised the flavor and asked, "What medicinal value is in this meat that makes it kosher?"

The Maharal replied, "None more than the non-kosher meat you claim is equal. The reason I served it was not for health or flavor, but because this act—permitted by the Creator—unites my soul with Him. If I had served you the tastier meat, but one that Heaven forbade, it would have been poison for my soul even if nourishing to my body."

The physician was silent. Years later, he told others that in that moment, he realized that Judaism was not a culture of laws, but a map to another world.

(Source: based on oral traditions recorded by students of the Maharal; see also *Netzach Yisrael*, chapter 11)

END NOTE]